

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i tretze minuts i es reprèn a dos quarts de quatre de la tarda. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel lletrat major i el lletrat Fernando Domínguez García.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda i els consellers de la Presidència, d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència, de Salut, de Territori i Sostenibilitat i de Treball, Afers Socials i Famílies.

La presidenta

Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques socials

302-00034/11

El dinovè punt de l'ordre del dia és: Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques socials, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Per a exposar-la té la paraula la senyora Noemí de la Calle.

Noemí de la Calle Sifré

Gràcies, presidenta. Diputades, diputats, abans de tot voldria agrair la presència dels representants de Cocarmi, que han vingut avui a aquest Ple, i si avui hem aconseguit arribar a acords i assumir compromisos ha sigut gràcies al seu esforç, a la seva tenacitat de recordar-nos dia a dia la necessitat de visibilitzar els problemes i les necessitats de les persones amb discapacitat.

Quiero empezar siendo sincera: el motivo de hacer una interpelación con la subsiguiente moción sobre este tema es la sensación que muchos tenemos –y ya lo comenté en el pasado Pleno– que este Gobierno vive de los anuncios, de las promesas, y, como no queremos que esos anuncios y esas promesas se pierdan en el tiempo como lágrimas en la lluvia, nos parece que va siendo hora de que el Gobierno vaya pasando a la acción, porque de lo que se trata es de que los anuncios y las promesas se acaben haciendo realidad y, las cosas como son, mejor pronto que tarde.

Porque hay cosas que colean desde hace tiempo. Tenemos que adaptar la norma catalana a los valores y mandatos de la Convención internacional sobre los derechos de las personas con discapacidad, que fue aprobada por las Naciones Unidas en 2006, hace ya una década de ello, y hay temas que habría que ir cerrando ya.

Y, ya que estamos, quiero aprovechar para ir más allá y solicitar la conmemoración de la aprobación de la convención de la ONU a través de una declaración institucional en diciembre, cuando se cumpla la década de la convención. Nosotros entendemos que es una forma de visibilizar, concienciar y difundir los derechos de las personas con discapacidad.

También hace tiempo que colea la constitución urgente del Codiscat; lo decretó el antiguo Govern en el 2014, y las entidades del sector llevan desde entonces esperando a que se constituya. Porque no queremos cascarones vacíos; queremos que, si se crean organismos, al menos se doten de actividad. No queremos que este sea uno más de los anuncios que terminan siendo juguetes rotos en el fondo de un cajón.

Luego hay cosas que ya se han reiterado tantas veces que no se pueden ignorar más: la actualización de la Cartera de los servicios sociales. El *síndic de greuges*, en el informe que nos presentó ayer, alerta de la necesidad urgente de evaluar la demanda existente y planificar los servicios relativos a la discapacidad intelectual, con el fin de atender convenientemente todos los casos.

La Ley de accesibilidad es otro tema que no queremos que se quede en un anuncio. Por ello hemos querido recordar que existe un plazo establecido por la propia ley y queremos un compromiso firme de que se va a respetar ese plazo. Porque, claro, parece que cualquier argucia vale para postergar *sine die* las cosas. Existe un borrador del Proyecto de ley de autonomía personal y dependencia, y ahora se pretende rebobinar y empezar desde cero apelando a la participación, cuando son las propias entidades las primeras en insistir en la urgencia de la aprobación de la ley. No les hagamos sentir con este tema que viven eternamente en el día de la marmota. Ellos ya se han expresado, han compa-

recido muchas veces ante este Parlament, se han reunido con la *conselleria*... Pongámonos las pilas y dejemos de dar largas con este tema.

Hoy estamos hablando de cosas urgentes, y una de ellas es garantizar el dinero de bolsillo. Decretar un mínimo inembargable de los recursos de las personas con discapacidad es otra de las cuestiones urgentes. Estas personas no pueden seguir esperando, es un tema que clama al cielo. Una persona no puede vivir con cien euros al mes y de ahí pagar un oftalmólogo, un dentista, productos de higiene personal o el transporte. O, como me comentaba el otro día una residente del Grupo Mifas, las baterías de su silla de ruedas; es una cuestión de dignidad. Y por eso hago mío el concepto de dinero de dignidad, como lo llamó Rosa Cadenas, presidenta de Dincat, en su comparecencia ante la Comisión de Afers Socials.

Se trata de dar un empujoncito para que nos pongamos manos a la obra. Los cien días de cortesía del Govern ya han pasado, y es preciso que los ciudadanos no perciban que la Generalitat está instalada en la inacción, que hacemos cosas concretas y cosas que afectan directamente a las personas.

Por eso queremos que se fije un calendario para la elevación de la cuota de reserva de empleo público para las personas con discapacidad que se aprobó por unanimidad en el Pleno de emergencia social; lo aprobado en aquel Pleno no se puede quedar en papel mojado.

Y por último, pero no por ello menos importante, recordamos que el despliegue de la Ley de la lengua de signos catalana actualmente se encuentra paralizado. Creemos que es necesario continuar ese despliegue y dotarlo de un presupuesto que permita impulsar las acciones necesarias que garanticen la igualdad de oportunidades de estas personas.

Los ciudadanos de Cataluña necesitan, especialmente en el ámbito de los asuntos sociales, una Generalitat que no esté paralizada, que no se limite a hacer grandes promesas que luego nunca acaban de llegar. No queremos acostumbrarnos a su «próximamente, la mejor *conselleria*», no queremos quedarnos solo con el tráiler, queremos acción, queremos la película completa, que pasen cosas y que sean buenas para los ciudadanos.

Y me gustaría terminar con unas palabras recogidas en el manifiesto que presentó Cocarmi en el pasado diciembre: «Ninguna situación política, ningún momento histórico, ningún enfrentamiento partidista puede dejar de lado a las personas en la definición de sus actuaciones, y menos a unas de las más vulnerables de la sociedad, las personas con discapacidad y su familia.»

Gracias.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. A continuació, per a defensar les esmenes presentades, té la paraula el senyor Raúl Moreno, del Grup Parlamentari Socialista.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, avui tenim l'oportunitat, gràcies a aquesta moció, de tornar a portar a aquest Parlament la situació del col·lectiu de persones amb discapacitat, un col·lectiu que de manera reiterada fa arribar a aquest Parlament les seves peticions per fer front a tres coses fonamentals: primer, la vulneració constant dels seus drets, l'escanyament econòmic i la manca de recursos públics existents per part d'aquest Govern.

Catalunya porta deu anys sense adaptar les lleis, els principis i mandats de la Convenció internacional dels drets de les persones amb discapacitat, que va aprovar Nacions Unides l'any 2006. El Cocarmi, cansat d'esperar –i aprofito per saludar-los també–, ja ens ha fet la feina i fins i tot ha fet un document, ha redactat un document de com hauria de ser aquesta adaptació. I des del Grup Parlamentari Socialista considerem que ja toca fer-ho; que ja toca fer-ho perquè no podem obviar que la vulneració dels drets de les persones amb discapacitat, que no veuen en la seva legislació reflectida aquesta adaptació, és una vulneració dels seus drets.

Però si una cosa ens demostra el Govern és que una cosa és fer les lleis i una altra cosa és complir-les, i alguns exemples també es recullen en aquesta moció. Fa cinc anys

que esperem una revisió de tota la Cartera de serveis socials, per adaptar les ràtios dels professionals, per adaptar-la a la nova situació de crisi, però sobretot perquè ho diu la llei: cal adaptar i cal revisar tota la Cartera de serveis socials. Un govern que vol declarar la independència en quinze mesos ha de ser capaç de poder revisar la Cartera de serveis socials, ha de poder ser capaç de fer-ho, sense amagar-se, sense tenir por a obrir-la al debat amb el conjunt de tots els sectors.

Fa dos anys que esperem que es convoqui el Consell de la Discapacitat de Catalunya, un òrgan consultiu en el qual són representats el Govern de la Generalitat, les entitats municipalistes, i també les federacions més representatives del sector. No s'entén que s'hagi de posar en una moció en aquest Ple que el Govern fixi una data i enviï un correu electrònic; no s'entén.

Respecte a la Llei d'accessibilitat, advertir-li al Govern que està a temps de complir-la, com a mínim fins al mes de novembre tenen temps per fer el reglament de la llei d'accessibilitat, i esperem que de veritat ho faci, perquè respecte a l'accessibilitat la retallada ha estat brutal. L'import executat per part del Govern destinat a actuacions de promoció de l'accessibilitat i d'eliminació de barreres arquitectòniques s'ha reduït en un 70 per cent en els darrers cinc anys: dels 10 milions d'euros de l'any 2010 fins als pocs..., del milió 200.000 euros de l'any 2015. Això, en plena situació de crisi econòmica..., hi han vuitanta mil persones amb discapacitat més en els darrers anys a Catalunya.

La moció parla també dels diners de butxaca. Un parlament que ja ha instat al Govern a la retirada d'un copagament injust, que deixa, com deia la diputada, persones amb discapacitat amb poc més de cent euros el mes de diners de butxaca. Hi insisteixo, un compromís que el Govern no farà efectiu o que sembla que no farà efectiu, tot i estar aprovat pel Parlament. És un exemple més que incrementa aquesta sobredosi d'incompliment d'allò que s'aprova en aquest Parlament, i esperem que sigui aquest el darrer cop que hem de portar aquest tema al Ple.

Finalment, la moció parla també de la necessària posada en marxa d'un sistema efectiu per garantir la inserció laboral a l'empresa ordinària de les persones amb discapacitat. Els indicadors que tenim actualment ens indiquen que no es compleix la llei i que tot i que les competències són exclusives de la Generalitat de Catalunya en inspecció de treball, com també hem pogut veure aquest matí, això no es porta..., la llei no es porta a terme amb garanties suficients.

El Grup Parlamentari Socialista votarà a favor d'aquesta moció, tot i que ens hauria agradat més concreció en les accions, referències a terminis de compliment, com el que hem pogut incloure en la nostra esmena amb relació al termini màxim de tres mesos per tal de solucionar el problema dels diners de butxaca.

I, amb relació al col·lectiu de discapacitats, aquest Govern no aprova. Només cal anar al territori per veure que hi ha residències de persones amb discapacitat acabades, pintades, moblades, a punt d'obrir, però que no s'obren perquè no es concerten les places; per exemple, la residència Tegar, de Sant Pere de Ribes, i no és un exemple aïllat, és un exemple que malauradament és més comú del que sembla.

Hem de passar dels plans a la concreció en les polítiques per acompanyar i garantir els drets a un col·lectiu que conviu amb la seva pròpia discapacitat, que està organitzat, que sap el que vol, que consensua les seves reclamacions, amb una legislació que reconeix els seus drets, però amb un govern incapaç de fer-los complir. Considerem que no s'ho mereixen.

Gràcies, senyors diputats i diputades.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. *(Aplaudiments.)* A continuació té la paraula la senyora Marta Ribas, de Catalunya Sí que es Pot.

Marta Ribas Frías

Gràcies, presidenta. Saludar primer els companys i companyes de Cocarmi i de Dincat, dels col·lectius que denuncien reiteradament, i els últims mesos amb molta contundència, que el col·lectiu de les persones discapacitades i de les seves famílies, unes 540.000 persones, més enllà d'haver estat estructuralment excloses sempre, darrerament estan en una situació d'oblit i exclusió també per part de les administracions públiques; que uns pressupostos prorrogats, que un escanyament financer del Govern de la

Generalitat i unes retallades en els recursos de suport a les persones que més ho necessiten estan tenint conseqüències, estan tenint conseqüències per a les entitats i per als serveis que donen atenció a les persones amb discapacitat, que estan a la corda fluixa per impagaments. Estan tenint conseqüències en els serveis d'inserció laboral en l'empresa ordinària, que hauria de ser una de les prioritats de la nostra societat, estan tenint conseqüències en els centres especials de treball, que no poden absorbir tampoc les llistes d'espera, estan tenint conseqüències en els serveis de dependència, estan tenint conseqüències en les ajudes, evidentment, també, de la dependència, i estan tenint conseqüències molt greus aquells que tenen aquests serveis i han d'estar fent un copagament, o més aviat un repagament. Conseqüències greus per a les seves butxaques.

Reclamen viure amb dignitat, cosa en què els nostres marcs legals –Constitució i Estatut de Catalunya–, vetllen per la vida amb dignitat de tota la ciutadania de Catalunya. I, per tant, ens reclamen que bàsicament complim els nostres grans marcs de drets i de defensa dels drets de tota la ciutadania. Reclamen oportunitats bàsiques, com oportunitats de treball, oportunitats de suport educatiu, oportunitats de places residencials quan es necessiten, oportunitats de prestacions de dependència, oportunitats d'espais de lleure, oportunitats d'espais de participació política, també; oportunitats d'accessibilitat a tota la resta dels serveis i espais als quals accedim la resta de la ciutadania.

Aquesta moció de Ciutadans planteja algunes d'aquestes reivindicacions. S'han enriquit, aquestes reivindicacions, amb algunes de les esmenes que s'han incorporat a la moció. També s'han rebaixat alguns dels punts inicials de la moció de Ciutadans, amb la incorporació d'algunes esmenes de Junts pel Sí, especialment. Però agraïm a la diputada Noemí de la Calle que hagi estat dialogant i hagi intentat incorporar aportacions que han fet els diversos grups; en el nostre cas, dues de les quatre esmenes que havíem presentat.

Volia fer, però, incidència especialment en algun punt; se n'ha fet, fa un moment, per part del Grup Socialista, en la necessitat de coses tan, tan bàsiques i, lamentablement, tan reiterades també en aquesta cambra, a banda del carrer, i especialment per part de les entitats que avui ens acompanyen, com és la necessitat de l'actualització de la cartera de serveis socials, no actualitzada, no tocada des de l'any 2011. És impossible que estiguem adaptant-nos a les circumstàncies del que cal sense tocar la cartera de serveis socials. I continuem trobant-nos amb una paret que no vol tocar, no vol repensar, no vol reactualitzar la cartera de serveis socials al Govern de la Generalitat, de moment, amb les vegades que ho hem portat a votació en aquest Parlament, en comissió o al Ple del Parlament. Avui, a veure si canviem les coses i canviem els vots.

La necessitat de desenvolupar la Llei d'accessibilitat, i aquí hem incorporat la nostra esmena perquè sigui amb la participació del sector i de les persones amb discapacitat. La necessitat de desenvolupar un projecte de llei d'autonomia personal i de dependència, que fa tres legislatures que se'ns promet, esperem que aquesta, la tercera, sigui per fi una realitat, tot i que incorporant l'esmena de Junts pel Sí ara ha quedat que ens el presentaran, aquest projecte, al final d'aquesta legislatura. Bé, ja ho veurem, ho seguirem seguint.

I especialment volia fer incidència en l'element del copagament. Evidentment, votarem a favor dels punts d'aquesta moció i votarem també a favor d'aquest punt, en què parlem només dels diners de butxaca per a les persones amb discapacitat que utilitzen serveis de dependència i en el termini de tres mesos. Però no oblidem que aquesta cambra ja ha aprovat que això s'ha de resoldre de forma global, que ha aprovat que cal derogar, canviar, per tant, les condicions d'aquesta ordre de copagament, i no oblidem que aquí hi ha gent que continuarem reclamant que el que cal és acabar amb el copagament, tractar els drets socials com a drets. I oi que no acceptaríem que haguem de pagar pel dret a l'educació? Oi que no acceptaríem que haguem de repagar per certs drets que tenim garantits amb la sanitat? Doncs, no hem de poder acceptar com a societat que haguem d'estar repagant de forma natural i habitual pels drets socials que també hem de respondre i hem de donar com a societat, perquè ens ho diu l'Estatut, ens ho diu la Constitució i les lleis a les quals es fa referència també des d'aquesta moció.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. A continuació, té la paraula el senyor David Rodríguez, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

David Rodríguez i González

Bé; gràcies, presidenta. Diputats, diputades, representants de Cocarmi, permeteu que les meves primeres paraules des d'aquest faristol siguin de record per una persona excepcional que sentia un profund respecte per les institucions catalanes i que tant gaudiria de viure el moment extraordinari d'emancipació nacional que viu el nostre país. Em refereixo a qui va ser alcalde de Solsona, Xavier Jounou i Bajo, una persona que tenia claríssim que la política havia d'estar al servei de les persones. Malgrat que ja fa uns anys que ens va deixar, em ve de gust recordar-lo avui. «Procura deixar el món millor de com l'has trobat» era la sentència de Baden-Powell que havia fet seva i que, de ben segur, tants diputats i diputades escoltes d'aquest Parlament hauran sentit manta vegades.

I crec sincerament que el contingut de la moció que aprovarem tot seguit va en aquesta línia. Malgrat que hem patit i encara patim uns anys de dificultat econòmica que ha endarrerit l'assoliment d'algunes millores socials, i fins i tot una reculada, particularment en el col·lectiu de les persones amb discapacitat, que és el que avui ens ocupa. Penso que massa sovint, en política –i això deu ser defecte d'alcalde–, molt soroll vol dir poca feina. I avui potser farem poc soroll i, tot i que m'esperava un discurs menys contundent, però en qualsevol cas..., però de ben segur farem molta feina. Em sembla molt positiu que, malgrat partir de posicions ideològiques tan diferents, siguem capaços d'arribar a acords en aquest tipus de qüestions i deixem de banda actituds partidàries. Segur que des d'aquesta actitud és més fàcil apropar la ciutadania a la política.

Vull agrair al Grup de Ciutadans, i en particular a la diputada Noemí de la Calle, la seva actitud realista, però d'exigència al Govern, com correspon al grup de l'oposició, en la negociació de les esmenes. Aquesta és una moció molt exigent, que obliga a un munt de coses. És per això que em sembla de justícia reconèixer, també, l'esforç que fa el Govern en acceptar les propostes de la moció i entomar-les, tot i que algunes ja s'estaven treballant, i que mostren la importància que es dona des d'aquest en una qüestió tan sensible socialment. En primer lloc, i crec que és una des les millores més importants que se'ns reclamava des del sector, el Departament d'Afers Socials i Famílies està treballant per analitzar la problemàtica dels anomenats «diners de butxaca». Mitjançant el pla de xoc que va presentar aquest Govern es contemplarà una partida en els propers pressupostos de la Generalitat per a aquesta finalitat i destinat a persones amb discapacitat.

Pel que fa al constitució del Consell de la Discapacitat de Catalunya, ja s'ha fixat la data per part del departament per tal de fer-ho possible i, per tant, aquesta serà la primera de les deu propostes de la moció que podrem assolir de manera més immediata. Els punts setè i desè de la moció es refereixen a resolucions aprovades en el passat Ple d'emergència social, pel que fa a la inserció laboral de les persones amb discapacitat i a la necessitat d'incrementar la quota de reserva d'ocupació a les administracions públiques. Per tant, cal donar-hi compliment i, en aquest sentit, el Departament de Governació ja hi està treballant.

Pel que fa al Pla d'actuació per al seguiment del compliment de la quota de reserva d'ocupació per a persones amb discapacitat, cal dir que en la planificació de la inspecció, i així ho ha estat per a aquest 2016, s'ha programat la campanya de control de la integració laboral de discapacitats, pel que fa a la comprovació del compliment de la quota de reserva, entre d'altres.

Pel que fa a la cartera de serveis –i aquest és un altre dels punts delicats d'aquesta moció–, el Govern es compromet a establir el calendari de terminis. Actualitzar la cartera de serveis socials implica un procés molt llarg, quinze mesos com a mínim, que pot tenir un cost elevadíssim. I em sembla important, per tant, deixar-ho clar per tenir-ho present en la calendarització de l'actualització d'aquesta cartera i posar en valor el compromís que avui s'adquireix.

Pel que fa a l'adaptació de la normativa als valors i mandats de la Convenció internacional de les Nacions Unides del 2006 sobre el drets de les persones amb discapacitat, cal dir que la normativa que s'ha anat aprovant darrerament s'adapta a la convenció citada i la voluntat és de continuar i aprofundir en aquesta línia.

Pel que fa al desplegament de la Llei d'accessibilitat, només dir que serà un macrodecret amb format de codi normatiu i que harmonitza el ventall de normatives existents en matèria d'accessibilitat. S'està treballant el projecte amb la màxima intensitat possi-

ble, però serà molt difícil que al novembre del 2016 pugui estar publicat, però sí elaborat i, per tant, podria publicar-se a principis de l'any vinent.

I pel que fa al projecte d'una nova llei d'autonomia personal i dependència, el Govern ja contempla la realització d'un procés participatiu sobre aquesta qüestió que ha de servir de guia per a redactar el projecte de llei. I finalment, pel que fa a la Llei 17/2010, de la llengua de signes catalana, esperem poder-nos congratular tan aviat com sigui possible del seu desplegament.

Crec sincerament que avui, amb l'aprovació d'aquesta moció, contribuïm a la millora de la qualitat de vida d'una part important de la nostra societat i ens apropem una mica més a l'ideal del lema escolta del qual parlava al principi, i al qual m'he volgut referir expressament, atès que aquest passat cap de setmana s'iniciava el compte enrere, doncs, de la Jamborinada que es farà l'any vinent a Tàrrrega.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. A continuació té la seva paraula el senyor Fernando Sánchez, del Grup Parlamentari Popular de Catalunya.

Fernando Sánchez Costa

Gràcies, presidenta. Presenciem un episodi més del flirt, el flirteig entre el Grup de Ciutadans i el Govern que té lloc a la Comissió de Benestar. I benvingut sigui –i benvingut sigui–, senyors i senyores diputats, si és per aprovar i per posar sobre la taula temes importants per a la ciutadania, temes que demana el sector, temes importants que en aquesta legislatura fins ara han passat una mica desapercebuts i que tenen una importància cabdal per a la vida de moltes persones de Catalunya.

És una moció sobre les polítiques d'atenció, promoció, igualtat de drets de les persones amb discapacitat; o, dit d'altra manera, de les polítiques d'apoderament i plena ciutadania de les persones amb diversitat funcional. I utilitzo aquí el terme de «diversitat funcional», que, sobtadament, s'ha emprat poc fins ara, perquè això és així. És molt il·luminador quan un, per exemple, pregunta, no?, quan ens visiten persones del sector, de les empreses especials de treball, dels centres especials de treball, i tu els preguntes, perquè tens el dubte, perquè no ho coneixes, els preguntes: «I vosaltres per què heu acceptat i per què heu apostat per aquest model de negoci? Per què heu apostat per les persones amb diversitat funcional com a fonament del vostre model de negoci?» I llavors et donen respostes varies, et diuen: «Bé, doncs, per una motivació social...» Però a mi el que sempre m'ha cridat l'atenció és que alguns cops ens han explicat: «Doncs, perquè aquestes persones fan millor la seva feina i tenen més capacitat per fer aquesta feina que els demanem que la gent que, d'altra manera, a vegades es considera més dotada.» Recordo que algun cop ens explicava, per exemple, i potser m'equivoco i el sector em perdonarà si ho faig, però com que a vegades alguna persona que pot tenir alguna, bé, alguna discapacitat, doncs, després, per exemple, per a control de processos és molt adient, és especialment encertada i especialment preparada, més que una persona que està, doncs, que habitualment no ho fa. I per tant, jo me n'alegro, que avui tinguem aquesta moció.

I parlem d'un sector, doncs, que té perfils molt diferents, des d'aquelles persones que poden tenir una discapacitat molt profunda –recordo aquest dilluns que vaig visitar una residència de persones amb discapacitat molt profunda, i realment hom surt impactat i veu la necessitat de canviar, per exemple, els barems, no?, en aquesta residència, i les ràtios, perquè tenen una càrrega de treball que gairebé és difícil de realitzar– fins a aquelles persones amb un grau de discapacitat que tenen una vida pràcticament normal, i el que volem, precisament, és que la tinguin totalment normal, completament normal.

I aquesta moció el que fa és recollir diverses demandes del sector i, per tant, cal agrair a Ciutadans que l'hagi plantejat. En primer lloc, jo lamento que hagi caigut aquest punt, una llei de drets, no-discriminació, inclusió de les persones amb diversitat funcional. És veritat que els objectius d'això es poden assolir de diverses maneres però era una reclamació que ens havien presentat.

Per altra banda, també l'actualització de la cartera de serveis –ho han dit els companys que han parlat abans. La tenim absolutament caducada i és el moment precisa-

ment de reformular-la i, a més, que sigui una ocasió perquè, amb el sector i amb totes les persones que en saben, plantejem què no ha funcionat, què pot millorar, quines prestacions i quins serveis es poden donar millor.

El Grup de Ciutadans planteja també una cosa que Junts pel Sí fa temps que «cacreja», però no fa, que és la Llei de l'autonomia personal i dependència catalana. Fins ara tot han estat paraules, paraules, paraules; ho deia, em sembla que era, la diputada de Catalunya Sí que es Pot. Paraules de victimisme davant Madrid, paraules d'excusa davant les pròpies responsabilitats, paraules buides de promeses en l'aire i avui –avui– s'aprova una moció i un punt que diu que s'aprovarà aquesta llei abans que acabi la legislatura. I jo, potser vostè té més informació que jo, consellera, però tal com van les coses apuntem a 2019. Per tant, jo crec que hauria estat millor «apretar» una mica més, i collar més el Govern perquè la poguéssim tenir dintre d'aquest any que ve, com estava en la moció original.

Finalment, es plantegen punts d'inserció laboral, i és cabdal, això, perquè la igualtat, el reconeixement de la dignitat i la inserció de les persones amb diversitat funcional passa, en primer lloc, per la seva plena incorporació al món del treball; al món del treball en el sector públic i també a través de l'obligació i del diàleg amb el món privat, perquè la nostra economia sigui plenament inclusiva.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. A continuació, té la paraula la senyora Pilar Castillejo, del Grup Parlamentari Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Pilar Castillejo Medina

Gràcies, presidenta. Senyors i senyores diputats, primer de tot pensem que és una moció que tracta molts punts, que després de les transaccions que han tingut lloc, doncs, ha millorat, perquè hem aconseguit arribar a acords en tots els punts. Agraïm, per això, la feina tant de la diputada que l'ha presentat, de la Noemí de la Calle, com de la resta de grups, per les aportacions que han fet, i veiem que al final, doncs, ha quedat bastant complerta i ens permet a tots donar suport a aquesta moció, que, com diem, aborda aquest tema des de diversos punts. D'una banda, des del punt de vista normatiu i legislatiu, en què hem quedat d'acord que incorporarem de manera progressiva tota la normativa existent en aquest acord de les Nacions Unides, dels drets a les persones amb discapacitat. I, a més a més, hem aconseguit parlar també de la participació, de la participació de les entitats i de tots els sectors implicats, per redactar tant el reglament de la Llei d'accessibilitat com el Projecte de Llei d'autonomia personal i de dependència. Creiem que és important comptar amb el tercer sector per tirar això endavant, amb les entitats que coneixen més el tema, i és a partir de la seva participació que les lleis sortiran més d'acord amb allò que necessitem.

També contempla, aquesta moció, mesures urgents que corre pressa que siguin implementades. Ja ens han avisat, ja ens han anunciat que tenim data per a la constitució del Codiscat, del Consell de la Discapacitat; celebrem aquesta data, i esperem que comencem a treballar i a tirar endavant les seves tasques.

De la mateixa manera que parla de terminis molts concrets pel tema aquest dels diners de butxaca per a les persones amb diversitat funcional i dependència.

Hem parlat tots els grups de la necessitat d'actualització de la Cartera de serveis socials, del temps que fa que no s'actualitza. Creiem que és bo que amb aquesta moció també aprovem l'actualització, la calendarització d'aquesta actualització de la Cartera de serveis socials, que és necessari que també la posem al dia en tots aquests temes.

I, per últim, aborda també, aquesta moció, mesures de l'àmbit laboral per donar compliment a resolucions del Ple d'emergència social, com és l'augment progressiu de la quota de reserva de feina per a persones amb diversitat funcional a l'Administració pública; habilitar els mecanismes necessaris per vigilar el compliment d'aquest augment progressiu de la quota, i desenvolupar el Pla per a la inserció laboral. Són totes aquestes mesures més que necessàries per posar en marxa totes aquestes mesures de l'àmbit laboral.

Finalment, tenim un punt sobre el desplegament de la Llei 17/2010, de la llengua de signes catalana. Creiem que és molt important que posem en marxa el desplegament

d'aquesta llei. Tant la llei aquesta com la Convenció internacional de l'ONU per a persones amb discapacitat contemplen i emparen el dret de les famílies d'alumnes sords a rebre una educació de qualitat que també inclogui la llengua de signes catalana. Creiem que tenim per davant un llarg recorregut, perquè en aquests moments estem molt endarrerits en aquest tema; no s'està rebent l'atenció primerenca que s'hauria de rebre en aquest sentit, i creiem que és important aquesta atenció a l'infant sord amb la llengua de signes catalana, que s'informi les famílies des del primer moment dels avantatges de la llengua de signes i del desenvolupament del llenguatge cognitiu de l'infant perquè creiem que és necessari implementar una educació bilingüe per a tots els infants sords en aquestes etapes de formació.

Celebrem, per tant, l'aprovació d'aquesta moció, que ha recolzat aquests punts, i agraïm la presència, també, de les entitats que han vingut a acompanyar-nos.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. A continuació té la paraula la senyora Noemí de la Calle.

Noemí de la Calle Sifré

Gracias. Antes de todo quiero agradecer a las fuerzas políticas sus aportaciones y la voluntad de llegar a acuerdos. Voy a explicar nuestra posición respecto a las enmiendas.

Respecto al punto 1, hemos aceptado la enmienda de Junts pel Sí, que era muy similar a la del Partido Socialista. Como creemos que lo importante es que finalmente se adapte la norma catalana a la convención de la ONU, hemos aceptado la opción de adaptarla progresivamente, que era otra de las opciones que contemplaba Cocarmi. De todas formas, quede dicho que, si pasados unos meses no observamos un avance en esa adaptación, el grupo parlamentario al que represento retomará la otra propuesta que tenía Cocarmi, la que más nos gustaba a nosotros, y presentaremos una proposición de ley que afecte transversalmente a la norma.

Quiero volver a recordar que Cocarmi ha hecho un informe de casi cuatrocientas páginas sobre cómo adaptar nuestra normativa, ya sea norma a norma o, tomando el camino, en nuestra opinión, más fácil, con una ley que la afectase transversalmente. En cualquier caso, Cocarmi nos ha hecho el trabajo. No hay excusas para seguir demorando este tema otros diez años.

Del PSC hemos transaccionado la enmienda relativa al dinero de bolsillo porque recogía la voluntad de esta moción, que no era otra que la de adquirir compromisos, y por ello hemos considerado que tres meses eran más que suficientes para solucionar una cuestión de dignidad.

En este sentido, quiero reconocer que la negociación con Junts pel Sí ha sido ardua pero fructífera, ya que hemos llegado a un compromiso de tres meses para garantizar un mínimo inembargable de los recursos de las personas discapacitadas con dependencia.

Si hay algo de lo que estoy realmente satisfecha es de haber llegado a un compromiso en lo relativo a La ley de autonomía personal. Ha sido dura la negociación, pero hemos conseguido llegar a un acuerdo de que se presente un proyecto de ley antes de finalizar la legislatura. Ahora bien, no me olvido del fabuloso *avantprojecte de llei* del que también hablaba la *consellera* Neus Munté, que seguiré buscando.

Hemos aceptado la enmienda de Catalunya Sí que es Pot, que pide garantizar la participación de las entidades en el desarrollo de la accesibilidad, y no hemos aceptado la de Junts pel Sí porque, si la coletilla «según las disponibilidades presupuestarias» ya me parece muy *heavy*, la de «tan aviat com sigui possible» me parece *death metal*. (*Rialles*.)

Entonces, hemos transaccionado también la enmienda de adición relativa al Plan por la inserción laboral de las personas con discapacidad, de Catalunya Sí que es Pot, en consonancia con la propuesta que se aprobó en el Pleno de emergencia social sobre un plan de fomento de la ocupabilidad de las personas con discapacidad tanto en la empresa ordinaria como en la Administración o los centros especiales de empleo, ya que en Ciudadanos creemos firmemente en que el acceso a un trabajo digno, estable y de calidad supone uno de los factores más importantes para la inclusión social de las personas con discapacidad.

No hemos aceptado la enmienda 3 de Catalunya Sí que es Pot, porque entendemos que lo que se solicita ya estaba recogido en la petición de actualización de la Cartera de servicios sociales. En mi anterior intervención lo he comentado, hay que actualizar los servicios con el fin de atender convenientemente todos los casos; y, efectivamente, reconocer la parálisis cerebral y la pluridiscapacidad es necesario para ofrecer una cartera adaptada a las necesidades de las personas, pero no hemos incluido la enmienda porque no hemos querido hacer referencia solo a una parte, ya que creemos que son muchas las áreas que necesitan revisión y adaptación. En todo caso, defenderemos este reconocimiento y velaremos porque así sea.

Creo que no me he dejado ninguna. Gracias a todos por vuestra disposición y voluntad, a Marta Ribas, a Raúl Moreno y, en especial, a David Rodríguez. Y quería decirle a Fernando Sánchez que puede que en temas sociales flirteemos con Junts pel Sí porque en estos temas estamos dispuestos a flirtear con cualquiera, incluso con ustedes...

La presidenta

Ha exhaurit el temps...

Noemí de la Calle Sifré

...e incluso hacer orgías entre todos, si es sobre temas en beneficio de los ciudadanos.

La presidenta

Senyora diputada...

Noemí de la Calle Sifré

En cambio, ustedes han flirteado mucho...

La presidenta

...ha exhaurit el temps, senyora diputada!

Noemí de la Calle Sifré

...con Convergencia para hacer recortes. En este caso, lo siento, pero con nosotros no cuentan.

La presidenta

Ha exhaurit el temps.

Noemí de la Calle Sifré

Gracias.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Estem cridant a votació.

(Pausa llarga.)

Senyor Sánchez, em demana la paraula? *(Remor de veus.)* Silenci, si us plau.

Fernando Sánchez Costa

Per al·lusions, presidenta.

La presidenta

Trenta segons.

Fernando Sánchez Costa

Sí; senyora presidenta. Jo recordo quan el senyor Cañas tronava des de la tribuna contra el Govern de Convergència, i ara han passat a aquests cants melodiosos de conquesta. Qui els ha vist i qui els veu.

(Alguns aplaudiments. Noemí de la Calle Sifré demana per parlar.)

La presidenta

Senyora diputada, per què em demana la paraula? *(Forta remor de veus.)*

Noemí de la Calle Sifré

Per al·lusions.

La presidenta

Trenta segons.

Noemí de la Calle Sifré

Bueno, como le he dicho, ustedes se ponían de acuerdo con Convergencia para recortar; nosotros para conseguir avances sociales. En todo caso, ustedes antes estaban sentados aquí adelante... *(Remor de veus.)*

La presidenta

Si us plau.

Noemí de la Calle Sifré

...ahora estamos nosotros. ¡Quién les ha visto y quién les ve!
(Aplaudiments.)

La presidenta

Silenci.

(Pausa.)

En aquest cas no s'ha... *(forta remor de veus)* –si us plau, silenci; anem a votar–, no s'ha demanat cap votació separada. Per tant, votarem tota la moció. D'acord? *(Pausa.)*

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

(Aplaudiments.)

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de seguretat

302-00031/11

El vintè punt de l'ordre del dia és: Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de seguretat, presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot.

Per a exposar-la té la paraula el senyor Joan Josep Nuet.

(Remor de veus.) Si us plau, surtin de pressa i en silenci. *(Pausa.)*

Diputat, quan vulgui.

Joan Josep Nuet i Pujals

Gràcies, presidenta. Tot dinant feia una broma amb el meu company de grup, el company Joan Coscubiela, sobre si era una mera coincidència que avui que presentem una moció sobre la Junta de Seguretat de Catalunya el conseller d'Interior –que veuen que no està aquí perquè està tornant amb AVE o amb pont aeri, no ho sé–, el conseller d'Interior de la Generalitat de Catalunya i el ministre d'Interior del Govern d'Espanya hagin acordat a la seva reunió a Madrid que s'ha de reunir la Junta de Seguretat i que hagin acordat que la Junta de Seguretat de Catalunya es reunirà després del dia 26 de juny, sense data fixa, però amb un compromís ferm, sembla, de la reunió. Doncs, li deia al diputat Coscubiela que sí, potser és una casualitat, o no. L'important és que aquest matí ens n'hem assabentat pel Twitter del Ministerio del Interior, que deia que el *mi-nisterio* i el Departament d'Interior «acuerdan convocar la Junta de Seguridad tras el 26-J». I, per si hi havia algun dubte, després hem vist el tuit del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya on es deia que Jordi Jané diu que «hem acordat que la Junta de Seguretat de Catalunya es reuneixi després de les eleccions».

El primer que hem de dir és que ens n'alegrem; ens alegrem que el Govern d'Espanya i el Govern de la Generalitat s'hagin posat d'acord que les picabaralles polítiques s'hagin posat a un costat i que la col·laboració imprescindible dels professionals de la seguretat s'hagi imposat, es reuneixi la Junta de Seguretat i que la coordinació policial sigui una realitat.

Per tant, evidentment, aquesta moció és necessària. És necessària perquè no diu altra cosa que allò que vam dialogar en el seu moment amb el conseller i que demanem als grups parlamentaris que hi puguin donar suport.

Primer, convocar de forma urgent, en els propers mesos, per realitzar la reunió en l'any en curs –sembla que així serà–, la Junta de Seguretat de Catalunya, amb un ordre del dia prèviament acordat amb el Govern de l'Estat, perquè ha de ser operativa per fer acords –per això es reuneix la Junta de Seguretat–, amb l'objectiu de coordinar les polítiques de seguretat, coordinar l'activitat dels cossos policials a Catalunya amb els cos-

- a) Planificar i avaluar les actuacions de la Inspecció de Treball necessàries per a:
- 1r. Exercir un control estricte sobre el compliment de la normativa de prevenció de riscos laborals.
 - 2n. Reduir l'impacte negatiu en la seguretat i la salut dels treballadors derivat de la precarització de les condicions de treball, i lluitar per a dignificar aquestes condicions.
 - 3r. Exercir un control que eviti la contractació temporal i la contractació a temps parcial fraudulentes, i també els abusos amb relació a salaris i altres condicions de treball per inaplicació fraudulenta dels convenis col·lectius.
- b. Planificar i avaluar les actuacions de la Inspecció de Treball dirigides a investigar les malalties professionals, especialment les produïdes per exposicions a productes químics i per esforços, i garantir la participació dels treballadors i llurs representants en aquest procés.
- c. Planificar i avaluar les actuacions de la Inspecció de Treball dirigides a:
- 1r. Controlar la planificació preventiva derivada de les avaluacions de riscos.
 - 2n. Fer un seguiment periòdic sobre condicions materials de seguretat i higiene dels espais i llocs de treball.
 - 3r. Controlar el compliment de les obligacions sobre informació als treballadors i sobre llur formació.
- d. Presentar, el 31 de desembre de 2016, com a màxim, un informe sobre les actuacions inspectores en l'àmbit del comerç, l'hostaleria i la indústria, amb l'objectiu de conèixer l'impacte de les accions dutes a terme per a protegir als treballadors durant la campanya d'estiu.
- e. Presentar, el 31 de desembre de 2016, com a màxim, un informe per a valorar les causes de l'increment de l'accidentalitat produït a Catalunya des del 2012, que tingui en compte, entre altres factors, la relació d'aquest increment amb la precarització contractual. L'informe ha d'incloure una anàlisi de les actuacions inspectores en matèria laboral i de prevenció de riscos i dels resultats d'aquests actuacions en el dit període, i també l'impacte de l'evolució de la despesa pública en matèria preventiva en el mateix període, també en l'Administració i les empreses participades.
- f. Presentar, dins aquest període de sessions, la planificació específica i els criteris d'avaluació de les actuacions de la Inspecció de Treball per als sectors de major creixement d'accidents de treball, i també la investigació de malalties professionals i el control de les condicions de treball que comporten el risc de produir-ne.
- g. Elaborar i presentar un pla de compliment de les quotes de reserva a favor de les persones amb discapacitat, d'acord amb el que estableix la Llei de l'Estat 13/1982, del 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids.
- h. Revisar, per mitjà de l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques, els criteris d'aplicació de la Resolució del 23 de juliol de 2013, de la Secretaria General Tècnica, amb l'objectiu de garantir que es mantenen els criteris mèdics de gestió de la incapacitat temporal.

Palau del Parlament, 5 de maig de 2016

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

Moció 28/XI del Parlament de Catalunya, sobre les polítiques socials

302-00034/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 15, 05.05.2016, DSPC-P 22

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 5 de maig de 2016, d'acord amb l'article 158 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques socials (tram. 302-00034/11), presentada per la diputada Noemí de la Calle Sifré, del Grup Parlamentari de Ciutadans, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 25840), pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot (reg. 25925) i pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 25928).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Adaptar normativament els valors i els mandats de la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, aprovada per les Nacions Unides el 2006.

b) Constituir, amb caràcter urgent, el Consell de la Discapacitat de Catalunya, d'acord amb el que estableix el Decret 156/2014, del 25 de novembre.

c) Establir un calendari amb els terminis d'actualització de la Cartera de Serveis Socials, que no s'ha actualitzat des del 2011.

d) Presentar el reglament de desplegament de la Llei 13/2014, del 30 d'octubre, d'accessibilitat, en el termini que estableix la mateixa llei i garantint la participació de les entitats del col·lectiu de persones amb discapacitat.

e) Presentar, dins la present legislatura, un projecte de llei d'autonomia personal i dependència garantint la participació dels actors socials implicats.

f) Incrementar substancialment, en el termini de tres mesos, mitjançant l'adopció de les mesures pressupostàries i normatives necessàries, l'import monetari mínim de lliure disposició de les persones amb discapacitat i amb dependència, conegut com a *diners de butxaca*, amb l'objectiu que el sistema d'aportacions de serveis no gratuïts sigui més just i equitatiu.

g) Donar compliment a la Resolució 17/XI del Parlament de Catalunya, sobre la situació d'emergència social, la reactivació econòmica, la gestió pública i la necessitat d'una resposta institucional, i fixar un calendari per a elevar progressivament la quota de reserva d'ocupació per a persones amb discapacitat en les administracions públiques i els organismes dependents de la Generalitat fins que sigui del 7%.

h) Elaborar un pla d'actuació, en coordinació amb la Inspecció de Treball, per a vigilar el compliment de la quota de reserva d'ocupació per a persones amb discapacitat, establerta legalment, o de les mesures alternatives.

i) Desplegar la Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana, i disposar una dotació pressupostària que permeti aplicar les mesures que estableix.

j) Elaborar un pla per la inserció laboral de les persones amb discapacitat, en consonància amb les mesures que estableix la Resolució 17/XI.

Palau del Parlament, 5 de maig de 2016

El secretari tercer, Joan Josep Nuet i Pujals; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

Moció 29/XI del Parlament de Catalunya, sobre la convocatòria de la Junta de Seguretat

302-00031/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 15, 05.05.2016, DSPC-P 22

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 5 de maig de 2016, d'acord amb l'article 158 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de seguretat (tram. 302-00031/11), presentada pel diputat Joan Josep Nuet i Pujals, del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 25937).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a convocar amb caràcter urgent els propers mesos, perquè es reuneixi dins l'any en curs, la Junta de Seguretat de Catalunya, amb un ordre del dia acordat prèviament amb el Govern de l'Estat que inclogui els objectius següents:

a) Coordinar les polítiques de seguretat.

b) Coordinar l'activitat dels cossos de policia de Catalunya amb els cossos i forces de seguretat de l'Estat.